

Η Αποστολή του ανθρώπου στην επίγειον ζωήν

Ο Μέγας Βασίλειος μιλώντας για

την μέλλουσα Κρίση λέγει ότι «Ευτυχισμένη είναι η ψυχή, η οποία νύκτα και ημέρα δεν έχει άλλη μέριμνα παρά πως κατά την μεγάλη ημέρα κατά την οποία όλη η κτίση θα σταθεί μπροστά στον Κριτή, για να αποδώσει λόγο περί των έργων της, θα μπορέσει και αυτή εύκολα να ενεργήσει τον απολογισμό του βίου της.

Γιατί, όποιος έχει ενώπιον των ματιών του εκείνη την ημέρα και την ώρα και πάντοτε μελετά την απολογία του μπροστά στο δικαστήριο, που δεν μπορεί να πλανηθεί, αυτός ή καθόλου ή ελάχιστα θα αμαρτήσει, γιατί το να αμαρτάνει κανείς προέρχεται από την απουσία του φόβου του Θεού από εμάς.

Σε όσους δε, είναι ζωηρή η αναμονή των απειλουμένων τιμωριών, ο ενοικών σε αυτούς φόβος δεν θα τους δώσει ευκαιρία να περιπέσουν σε απρόσεκτες πράξεις ή σκέψεις»

Ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς σχετικά με την παρουσία του Κυρίου στην ζωή μας τονίζει: «Αν δεν μπορούμε να βλέπουμε τον Κύριο και με τους οφθαλμούς του σώματος, μπορούμε όμως να Τον βλέπουμε διαρκώς με τα μάτια της διανοίας, αν είμαστε σε πνευματική εγρήγορση. Μπορούμε μάλιστα όχι απλώς να Τον βλέπουμε αλλά και να καρπωνόμαστε μεγάλα αγαθά. Διότι αυτή η θέα είναι αναίρεση κάθε αμαρτίας, καθαίρεση κάθε πονηρού πράγματος, απομάκρυνση κάθε κακού. Αυτή η θέα είναι ποιητική κάθε αρετής, γεννητική καθαρότητος και απαθείας, παρεκτική αιωνίου ζωής και ατελείωτης βασιλείας».

Ο γέροντας Παΐσιος, εξηγώντας ποιό είναι το βαθύτερο νόημα της ζωής, θα πη: «Όταν ο άνθρωπος βοηθηθή να πιστέψη στον Θεό και στην μέλλουσα ζωή, την αιώνια, συλλάβη δηλαδή το βαθύτερο νόημα της ζωής και μετανόηση, αλλάξη

ζωή, έρχεται αμέσως η θεία παρηγοριά με την Χάρη του Θεού, η οποία τον αλλοιώνει, διώχνοντας και όλα τα κληρονομικά ελαττώματα. Όταν ο άνθρωπος πιστεύη στον Θεό και στην μέλλουσα ζωή, τότε καταλαβαίνει ότι αυτή η ζωή είναι μάταιη και ετοιμάζει το διαβατήριό του για την άλλη ζωή. Ξεχνούμε ότι όλοι θα φύγουμε. Δεν θα βγάλουμε ρίζες εδώ. Αυτή η ζωή δεν είναι για να καλοπεράσουμε. Σε αυτή την ζωή δοκιμάζεται ο καθένας, αν ανταποκρίνεται σε όσα του ζητάει ο Θεός».

Ο άγιος Εφραίμ ο Σύρος σε λόγο του για την Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου μας λέγει: «Ελάτε, αγαπητοί, ας βαδίσουμε στον δρόμο που μας έδειξε ο Κύριος, για να φθάσουμε με χαρά στην βασιλεία του. Ας πάρουμε προμήθειες και λάδι στα αγγεία μας, διότι το μάκρος εκείνου του δρόμου δεν είναι μικρό.

Ας ζώσουμε λοιπόν την μέση μας με ζώνη την ειλικρίνεια και την αλήθεια, περιμένοντας να υποδεχθούμε, ως άνθρωποι και πιστοί δούλοι, τον προσωπικό μας Δεσπότη. Ας ανάψουμε τα λυχνάρια μας και ας αγρυπνούμε με ανδρεία... Να, και η μητέρα μας Ιερουσαλήμ λέει σε εμάς “Ποθήστε με, παιδιά μου, όπως ακριβώς σας ποθώ εγώ· τίποτε να μην αποκτήσετε πάνω στη γη· για τίποτε να μη μεριμνήσετε. Διότι, να, ο Νυμφίος είναι έτοιμος να παρουσιασθεί μέσα στις νεφέλες του ουρανού με την δόξα του ευλογημένου Πατρός, και θα καλέσει τον καθένα από εσάς με το όνομά του, και θα τον βάλει να καθίσει στο τραπέζι με την παράταξη των αγίων εκείνων που ζούν μέσα σε εκείνο το ανέκφραστο φως, στην άφθαρτη και αθάνατη και αιώνια ζωή, σύμφωνα με τους κόπους του”».

Ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός στην ομιλία του στην Κοίμηση της Θεοτόκου τονίζει ότι «Ο Ιωακείμ ποιμαινόμενος σαν πρόβατο από τον Θεό, δεν του έλειπε κανένα από τα αγαθά. Καί ας μη νομίσει κανείς πως λέγοντας αγαθά εννοώ όσα ποθούν οι πολλοί και τα φαντάζονται οι λαίμαργοι μένοντας με ανοικτό πάντοτε στόμα, τα οποία από την φύση τους ούτε να παραμείνουν μπορούν, ούτε γνωρίζουν να βελτιώνουν την συμπεριφορά εκείνου που τα έχει, αλλά από μόνα τους καταρρέουν και την ίδια στιγμή σκορπίζονται, έστω και αν είχαν μεγάλη αφθονία σε αυτά. Εννοώ τα αγαθά που επιθυμούν και αγαπούν οι φρόνιμοι και που παραμένουν στους αιώνες, όσα ευφραίνουν τον Θεό και βγάζουν ώριμο καρπό για αυτούς που τα έχουν, εννοώ τις αρετές, που θα δώσουν τον καρπό τους στον καιρό τους, δηλαδή στον αιώνα τον μελλοντικό και ο καρπός θα είναι η αιώνια ζωή για όσους κοπίασαν επάξια και πρόσφεραν τους κόπους τους με όση δύναμη μπορούσαν».

Πηγή: inpantanassis.blogspot.gr